

O XUÍZO DE PARIS

Paris ten que xulgar unha disputa entre tres deusas: Minerva (Atenea), Xuno (Hera) e Venus (Afrodita).

Ilustración 1: O xuízo de Paris (s.XVIII), José Camarón.

<i>Paris</i> (acc <i>Paridem</i>):	<i>Venus</i> (acc
Paris	<i>Venerem</i>):
<i>prope</i> (+ acc): cerca,	<i>Venus</i> (deusa
perto de	do amor)
<i>Troia</i> -ae f :Troia	<i>Disputo</i> (1ª):
<i>Habito</i> (1ª): vivo,	discuto, debato.
habito (en	<i>veniunt</i> veñen
<i>Olim</i> : un día	<i>quis</i> ...? quen?
<i>Minerva</i> -ae f:	<i>Inquiunt</i> :
Minerva (deusa	preguntan ¹⁰
da sabedoría=)	<i>pulcherrima</i> : a máis
<i>Iuno</i> f :Xuno	bela
(deusa raíña)	<i>iudex</i> : xuíz.

ANÁLISE MORFOSINTÁCTICA:

	Paris cum servo prope Troiam nunc habitat.	In agris semper laborat.
Morf.		
Sint.		
	Olim deae Minerva et Iuno et Venus disputant.	Deae ad Paridem veniunt.
Morf.		
Sint.		
	'Quis' inquiunt 'est pulcherrima? iudex es.'	
Morf.		
Sint.		

¹⁰ Tipicamente interrompe unha oración citada, como neste caso.